

CONGRESO IGLESIA Y SALUD 1994

Mensaje final del Congreso

Al terminar el Congreso Nacional Iglesia y Salud, los participantes queremos comunicar lo que hemos visto y sentido en este encuentro a nuestras Iglesias locales, a los enfermos, a los profesionales sanitarios, a los agentes de pastoral de la salud en los hospitales y en las parroquias y a toda la sociedad.

El Congreso ha sido una gran experiencia humana y de fe. Hemos contemplado el mundo de la salud y de la enfermedad en que vivimos. Celebramos con gozo los avances de la medicina, el acceso de todos a la asistencia sanitaria, el mayor protagonismo del enfermo, el trabajo generoso y bien hecho de muchos profesionales de la salud, la entrega sacrificada de las familias. Sin embargo, nos preocupa e interpela una cultura que idolatra la salud física y una sociedad en la que no es fácil vivir sanamente; la desmotivación creciente de los profesionales y una sanidad excesivamente medicalizada y burocratizada. Nos duele y denunciarnos la marginación asistencial y social, entre nosotros, de algunos colectivos de enfermos y los gravísimos problemas de salud que padecen los países del tercer mundo.

Hemos experimentado la presencia en medio de nosotros de Cristo, la fuerza sanante y salvadora de su vida, de su muerte y resurrección y de los valores del Reino que él anunció curando. Y os decimos que creer en él y seguirle es una de las maneras más sanas y gratificantes de vivir la vida entera, la salud, la enfermedad y la misma muerte.

Queremos que la Iglesia recupere la conciencia de su misión sanante en la sociedad actual. Nos comprometemos a promover una cultura de la vida más humana y una asistencia sanitaria más integral y para todos y nos unimos a cuantos trabajan por construir un mundo más solidario y justo.

Conscientes de que la realidad histórica nunca será perfecta, estamos dispuestos a continuar supliendo las deficiencias, asistiendo a los más desasistidos y acompañando a los más solos y necesitados. Nos mueve la esperanza de que así vamos instaurando el advenimiento del Reino de Dios en el mundo y contribuimos a que todos tengan vida y vida en abundancia.

Agradecemos al Papa su mensaje y bendición al Congreso. Agradecemos la presencia del Pontificio Consejo para la Pastoral de los Agentes Sanitario. Agradecemos, finalmente, el apoyo de los que nos han acompañado con su oración.

Madrid, 30 Septiembre 1994

ELIZA ETA OSASUNA ESTATU MAILAKO BATZARRA

Azken mezua

Eliza eta Osasunari buruz Estatu mailan egin den Batzarra bukatzean, bertan eskuhartu dugunok bilera honetan bizi eta senti izan duguna aditzera eman nahi diegu tokian tokiko gure Elizei, gaixoei, osasun zerbitzariei, parroketako eta eritetxeetako osasun pastoralgileei eta gizarte osoari.

Batzarra giza eta fede bizikizun bikain bilakatu da. Guk bizi dugun osasun eta gaixotasun munduari begiratu diogu. Pozik txalotzen ditugu sendagintzaren aurrerapenak, guztiek osasun zerbitzua jaso ahal izatea, gaixoari lehentasun gehiago ematea, osasun zerbitzura dauden askok bihotzez eta ondo egindako lana, familien sakrifiziozko jarrera. Hala ere, kezkarri eta galdebide gertatzen zaizkigu gorputzeko osasuna sasijainko bihurtu duen kultura, bere baitan osasuntsu bizi ahal izatea samur egiten ez zaion gizarte hau, profesionalen motibapen-eza gero eta haundiagoa dela ikustea eta osagintza medikalizatuegia eta burokraziari gehiegi lotua egotea. Gure artean, gaixo talde batzuek sendabide eta gizarte aldetik bizi duten bazterketak eta hirugarren munduko herrialdeak jasaten ari diren osasun arazo larriek min ematen digute eta salatu egiten ditugu.

Gure erdian egon den Kristoren iharduera nabaitu dugu geuregan, baita Beraren bizitza, heriotze eta biztueraren eta sendatuz iragar zuen Erreinuko balioen indar sendatzaile eta salbatzailea ere. Eta zuei esaten dizuegu Horrengan sinestea eta Berari jarraitzea dela bizitza osoa, osasuna, gaixotasuna eta heriotzea bera ere bizi ahal izateko biderik osasuntsuen eta pozgarriena.

Elizak gaurko gizartean bere sendatzaile eginkizunaren jabetasuna berreskuratzea nahi genuke. Bizinari buruzko kultura gizatiagoa eta guztientzat eta osakorragoa izango den osasun zerbitzua bultzatzeko hitza ematen dugu, eta solidaritza eta zuzentasun gehiagoko mundua eraikitzen saiatzen diren guztiekin bat egiten dugu.

Egoera historikoa huskabea inoiz ez dela izango jabetuta gaudelarik, prest gaude hutsuneak betetzen jarraitzeko, babesgabekoenei laguntza eskainiz eta bakartiaren nahiz behartsuenen bidelagun izanez. Horrela jokatzuz munduan Jainkoaren Erreinuaren etorrera eraikitzen eta guztiek bizia eta bizia ugari izan dezaten eskuhartzen ari garen itxaropenak gogoberotzen gaitu.

Aita Santuari Batzarrari bidali dizkion mezua eta onespena eskertzen dizkiogu. Osasun Zerbitzarien Pastoraltzarako Kontseilu Nagusia gure artean egon izana eskertzen dugu. Eskertzen dugu, azkenik, beren otoitzarekin gurekin egon diren guztien laguntza.

Madrid, 1994 irailak 30

CONGRESO NACIONAL IGREXA E SAÚDE

Mensaxe final

Ó remata-lo Congreso Nacional Igrexa e Saúde, os participantes queremos comunicar o que vimos e sentimos neste encontro ás nosas Igrexas locais, ós enfermos, ós profesionais sanitarios, ós axentes de pastoral da saúde nos hospitais e nas parroquias e tamén a tódala sociedade.

O Congreso foi unha grande experiencia humana e de fe. Ollamos o mundo da saúde e da enfermidade no que vivimos. Festexamos con gozo os progresos da medicina, o achegamento de todos á asistencia sanitaria, o maior protagonismo do enfermo, o traballo xeneroso e ben feito de moitos profesionais da saúde, a entrega sacrificada das familias. Nembargantes preocupáanos e interpélanos unha cultura que idolatra a saúde física e unha sociedade na que non é doado vivir sanamente, a desmotivación crecente dos profesionais e unha sanidade en exceso medicalizada e burocratizada. Dóenos e denunciámos a marxinação asistencial e social, entre nós, dalgúns colectivos de enfermos e os gravísimos problemas de saúde que aturan os países do terceiro mundo.

Experimentámo-la presenza, no medio de nós, de Cristo, a forza sanante e salvadora da súa vida, da súa morte e resurrección e dos valores do Reino que El anunciou curando. E dicímo-vos que crer nel e seguilo é un dos xeitos máis sans e gratificantes de vivi-la vida enteira, a saúde, a enfermidade e mesmo a morte.

Arelamos que a Igrexa recupere a conciencia da súa misión sanante na sociedade da hoxe. Comprometémonos a promover unha cultura da vida máis humana e unha asistencia sanitaria máis integral e para todos e avencellámonos a cantos traballan por construír un mundo máis solidario e xusto.

Conscientes de que a realidade histórica endexamais será perfecta, estamos dispostos a continuar suplindo as deficiencias, asistindo ós máis desasistidos e acompañando ós máis sós e necesitados. Móvenos a esperanza de que deste xeito imos instaurando o advento do Reino de Deus no mundo e contribuímos a que todos teñan viva e vida abundosa.

Agradecemos ó Papa a súa mensaxe e beizón ó Congreso. Tamén o noso agradecemento para a presenza do Pontificio Consello para a Pastoral dos Axentes Sanitarios. Agradecemos, por último, o apoio dos que nos acompañaron coa súa oración.

Madrid, 30 de setembro 1994

CONGRÉS NACIONAL “ESGLÉSIA I SALUT”

Missatge final del cCongrés

En acabar el Congrés Nacional “Església i Salut”, els participants volem comunicar el que hem vist i sentit en aquesta trobada a les nostres Esglésies locals, als malalts, als professionals sanitaris, als agents de pastoral de la salut en els hospitals i en les parròquies i a tota la societat.

El Congrés ha estat una gran experiència humana i de fe. Hem contemplat el món de la salut i de la malaltia en el qual vivim. Celebrem amb goig els avenços de la medicina, l'accés de tothom a l'assistència sanitària, el major protagonisme del malalt, el treball generós i ben fet de molts professionals de la salut, el lliurament sacrificat de les famílies. Tanmateix, ens preocupa i interpel·la una cultura que idolatra la salut física i una societat on no és gens fàcil viure sanament; la desmotivació creixent dels professionals i una sanitat excessivament medicalitzada i burocratitzada. Ens dol i denunciem la marginació assistencial i social, entre nosaltres, d'alguns col·lectius de malalts i els gravíssims problemes de salut que sofreixen els països del Tercer món.

Hem experimentat la presència, enmig de nosaltres, de Crist, la força guaridora i salvadora de la seva vida, de la seva mort i resurrecció i dels valors del Regne que ell va anunciar guarint. I us diem que creure en ell i seguir-lo és una de les maneres més sanes i gratificants de viure la vida entera, la salut, la malaltia i la mateixa mort.

Volem que l'Església recuperi la consciència de la seva missió guaridora en la societat actual. Ens comprometem a promoure una cultura de la vida més humana i una assistència sanitària més integral i per a tothom i ens unim a tots els qui treballen per construir un món més solidari i més just.

Conscients que la realitat històrica mai no serà perfecta, estem disposats a continuar suplir les deficiències, assistint els més abandonats i acompanyant els més sols i necessitats. Ens mou l'esperança que així anem instaurant l'adveniment del Regne de Déu en el món i contribuïm que tothom tingui vida, i vida en abundància.

Agraïm al Papa el seu missatge i la seva benedicció al Congrés. Agraïm la presència del Pontifici Consell per a la Pastoral dels Agents Sanitaris. Agraïm, finalment, el recolzament dels qui ens han acompanyat amb la seva pregària.

Madrid, 30 de setembre, 1994